Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

ЗА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда дейността и правомощията на военната полиция и взаимодействието ѝ с държавни органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред.

(2) Военната полиция е част от въоръжените сили на Република България и е организирана в служба „Военна полиция” към министъра на отбраната и във военнополицейски формирования в Българската армия.

(3) Служба „Военна полиция” е организирана в ръководство, регионални служби и център по логистика и подготовка.

(4) Военнополицейските формирования в Българската армия са организирани в роти, взводове и отделения.

Чл. 2. (1) Военната полиция осъществява:

1. контрол за спазването на обществения ред и военната дисциплина от военнослужещите;

2. охранителна дейност за предотвратяване, пресичане и защита от противозаконни посегателства на лица, обекти, имущество, въоръжение, техника и мероприятия;

3. контрол върху използването на военни превозни средства;

4. осигуряване и контрол за спазването на установения пропускателен режим при влизане и излизане от охранявани обекти на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и вътрешния ред в тях, включително чрез даване и спазване на задължителни указания при и осъществяване на:

а) проверки на документите за самоличност на външни лица и служебните пропуски на работещите;

б) проверки на багажа, товара и/или на моторни превозни средства (МПС) и съпроводителните им документи;

5. съвместно или във взаимодействие с Министерството на вътрешните работи задачи по:

а) охрана на обекти;

б) разкриване, прекратяване и пресичане на терористични актове, разпространяване на оръжия за масово унищожение и незаконен трафик на оръжие;

в) задържане на извършители на престъпления от общ характер и освобождаване на заложници.

(2) Служба „Военна полиция" опазва реда и сигурността във/на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, като самостоятелно или във взаимодействие с други служби за сигурност и служби за обществен ред осъществява:

1. оперативно-издирвателна дейност;

2. антитерористична дейност;

3. дейност по предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления от общ характер и полицейска регистрация на лица;

4. информационна дейност;

5. охранителна и контролна дейност;

6. противопожарен контрол;

7. разследване на авиационни произшествия и инциденти с военни въздухоплавателни средства;

8. контрол за спазването на правилата за движение по пътищата и техническото състояние на военните превозни средства съгласно Закона за движението по пътищата;

9. определяне на необходимостта от прилагане на специални мерки за сигурност, техния вид и обем и даване на становища за изпълнението им при възлагане на обществени поръчки от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и юридическите лица от Българската армия;

10. дейности и свързаните с тях правомощия, отнасящи се до чуждестранни военнослужещи или военни формирования, техните бази и транспортните им средства на територията на Република България, доколкото това е предвидено или не противоречи на международен договор, по който Република България е страна.

(3) Военнополицейските формирования в Българската армия извършват контролна и охранителна дейност в гарнизоните и районите за разполагане извън тях, като осъществяват:

1. контрол за спазването на войсковия ред и военната дисциплината от военнослужещите;

2. охрана, контрол на достъпа и пропускателен режим;

3. съпровождане на военни превозни средства;

4. контрол върху използването на военни превозни средства.

Чл. 3. Дейността на военната полиция се основава на следните принципи:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;

2. зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство;

3. публичност, обективност, безпристрастност и политически неутралитет;

4. централизъм и единоначалие в организацията и управлението;

5. упражняване на граждански контрол от предвидените в Конституцията и законите органи.

Глава втора
СЛУЖБА „ВОЕННА ПОЛИЦИЯ”

Чл. 4. (1) Оперативно-издирвателната дейност на служба „Военна полиция” се извършва посредством специфични способи и средства и чрез доброволни сътрудници за:

1. разкриване, предотвратяване и пресичане на престъпления от общ характер и правонарушения, увреждащи или застрашаващи реда и сигурността във/на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

2. придобиване на информация за процеси и явления, водещи до застрашаване или увреждане на реда и сигурността във/на структурите по т. 1, живота, здравето и сигурността на личният им състав, поддържането на бойната им готовност и опазването на въоръжението, техниката и имуществото им.

(2) Оперативно-издирвателна дейност може да се извършва и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.

(3) На издирване подлежат лица, оръжие и общоопасни средства, моторни превозни средства и вещи на структурите по ал. 1, както и вещи с доказателствена стойност.

Чл. 5. (1) Служба „Военна полиция" осъществява антитерористична дейност в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия с цел разкриване, предотвратяване, пресичане и противодействие на замислени, подготвени или започнали терористични актове и намаляване на рисковете за извършването им.

(2) За осъществяване на дейностите по ал. 1, свързани с предотвратяване на непосредствено предстоящи или започнали терористични актове, както и за задържане на извършители на особено опасни престъпления от общ характер, които оказват или са склонни да окажат въоръжена съпротива, или при освобождаване на заложници на органите на служба „Военна полиция" може да се възлага изпълнението на задачи в условията на висок риск и непосредствена опасност за живота и здравето съобразно конкретната оперативно-тактическа обстановка, като се вземат необходимите и възможни мерки за опазване на самоличността им в тайна.

Чл. 6. (1) Служба „Военна полиция" осъществява дейност за предотвратяване и разкриване на престъпления от общ характер:

1. извършени от или в съучастие с военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

2. подготвяни или извършени на територията на обекти, имоти и съоръжения на структурите по т. 1;

3. насочени срещу, застрашаващи или увреждащи реда и сигурността във/на структурите по т. 1.

(2) По получени съобщения и сигнали за извършени престъпления от общ характер, които не съдържат достатъчно данни по смисъла на Наказателно-процесуалния кодекс за образуване на досъдебно производство, се извършват проверки. Проверки може да се извършват и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.

(3) Разследването на престъпления от общ характер се извършва от

военни разследващи полицаи в случаите и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. За военни разследващи полицаи по чл. 399, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс се определят служители на служба „Военна полиция”, които имат висше юридическо образование.

(4) На лицата, привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер, се извършва полицейска регистрация.

(5) Полицейската регистрация по ал. 4 се заличава въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи в случаите и по реда на чл. 160 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 7. (1) Служба „Военна полиция” осъществява охрана на:

1. обекти, имущество, въоръжение и техника на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

2. военни учения и мероприятия с участието на личен състав на структурите по т. 1;

3. български и чуждестранни военни транспортни средства и военни железопътни ешелони, с които се превозват личен състав, пари, бойна техника, въоръжение, боеприпаси и общоопасни средства;

4. чуждестранни военнослужещи, чуждестранни военни формирования, делегации и инспекции на територията на Република България.

(2) Служба „Военна полиция” осъществява контрол при осъществяване на охрана в случаите по ал. 1 от други лица, като проверява цялостната дейност по охраната от предварителната ѝ организация и планиране до фактическото ѝ изпълнение и ефективност.

(3) Дейностите по охрана и контрол на охраната се организират и осъществяват самостоятелно или във взаимодействие с военнополицейските формирования от Българската армия, с командирите/началниците, ръководителите на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната, организаторите на мероприятията, органите на Министерството на вътрешните работи, Националната служба за охрана, органите на местното самоуправление и местната администрация и/или други органи и лица.

Чл. 8. (1) Служба „Военна полиция” осъществява дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация, свързана с опазване реда и сигурността във/на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и за

едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната в случаите по чл. 4, ал. 2.

(2) Командирите, началниците и ръководителите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия са длъжни да предоставят информация, изискана писмено от служба "Военна полиция".

(3) В служба „Военна полиция" се изграждат и поддържат информационни регистри за събиране, обработване, систематизиране и съхраняване на информация, които могат да се изграждат и като автоматизирани и в тях могат да се обработват и лични данни.

(4) Личните данни се обработват единствено с цел опазване на реда и сигурността във/на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, като при обработването им:

1. не се иска съгласието на физическото лице;

2. физическото лице не се информира преди и по време на обработването на личните му данни;

3. лични данни не се предоставят на трети лица;

4. личните данни се съхраняват и след приключване на обработването им в срокове, определени от директора на служба „Военна полиция" като администратор на личните данни.

(5) Личните данни се заличават, ако вече не съществува причина за тяхното запазване съгласно закона или в изпълнение на съдебен акт.

(6) Личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност и обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно дело, както и на чуждестранни органи по силата на международен договор, по който Република България е страна.

(7) Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон и Закона за защита на личните данни.

Чл. 9. Служба „Военна полиция" осъществява противопожарен контрол в обектите на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, като органите й упражняват правомощията по чл. 91б във връзка с чл. 91в, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 10. (1) Служба „Военна полиция” осъществява дейността си чрез своите органи.

(2) Органите на службата са военнослужещите от личния й състав.

(3) При осъществяване на правомощията си органите по ал. 2 се легитимират със служебната карта по образец, утвърден от министъра на отбраната, подписана от директора на службата.

Чл. 11. (1) При изпълнение на дейността си органите на служба „Военна полиция” осъществяват правомощията си по отношение на:

1. военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия;

2. лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер в съучастие с лицата по т. 1;

3. лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер или правонарушение на територията на обекти, съоръжения и превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, лица влизащи, излизащи или намиращи се в тях, както и лица, заемащи без правно основание техни имоти;

4. лица, които с действия или бездействия застрашават или увреждат реда и сигурността във/на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или сигурността на личния им състав, както и лица, които не оказват съдействие или не изпълняват разпорежданията на органите на военната полиция, дадени във връзка и в изпълнение на функциите им.

5. членовете на управителните органи и служителите в еднолични търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.

(2) При упражняване на законоустановените им правомощия органите на служба „Военна полиция” са независими от всички лица, които не са техни преки началници.

Чл. 12. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да призовават писмено лицата по чл. 11, да извършват проверки за установяване на самоличността им и да ги идентифицират, когато това е необходимо за изпълнение на определените им с този закон дейности и правомощия. Други граждани могат да се призовават само при наличие на данни, от които може да се направи обосновано предположение, че

разполагат с информация, имаща отношение към дейностите и правомощията на органите на служба „Военна полиция”.

(2) В съобщението за призоваване се посочват целта на призоваването, часът и мястото на явяване, като в неотложни случаи призоваването може да се извършва по телефон, телекс или факс, което се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило, а по телекс - с писмено потвърждаване за полученото съобщение.

(3) Установяването на самоличността се извършва чрез представяне на документ за самоличност, сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни.

(4) Когато самоличността на лицето не може да бъде установена по начините по ал. 3, се извършва идентификация, която включва:

1. снемане на пръстови отпечатъци и отпечатъци от дланите на ръцете;

2. фотографиране на лицето;

3. установяване на външни белези;

4. измервания и изземване на образци за сравнителни изследвания;

5. изземване на образци от биологичен произход за сравнителна ДНК идентификация.

(5) За извършване на действията по идентификация по ал. 4, т. 1 - 4 съгласието на лицето не се изисква, а за извършване на действията по ал. 4, т. 5 лицата са длъжни да предоставят изискваните образци, като при отказ те се изземват принудително с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд.

Чл. 13. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да задържат до 24 часа лице по чл. 11, когато:

1. има данни, че е извършило престъпление;

2. след надлежно предупреждение съзнателно пречи на орган на служба „Военна полиция” да изпълни задължението си по служба;

3. показва тежки психични отклонения и/или с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност;

4. при невъзможност да се установи самоличността в случаите и по начините, посочени в чл. 12, ал. 3;

5. когато се е отклонило от изтърпяване на наказанието лишаване

от свобода или от местата, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на полицейски орган или на орган на съдебната власт;

6. е обявено за международно издирване по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейската заповед за арест;

7. в други случаи, определени от закон.

(2) От момента на задържането си лицата имат право на защитник, незабавно да се информират за основанията за задържането им на разбираем за тях език, да обжалват пред съда законността на задържането си, като съдът се произнася по жалбата незабавно, а ако са чужди граждани - да се свържат с дипломатическото представителство на своята държава.

(3) Органите на служба „Военна полиция" са длъжни незабавно да уведомят за задържането лице, посочено от задържания, както и незабавно да освободят лицето, ако основанието за задържането му е отпаднало.

(4) Задържаните лица могат да се отвеждат и настаняват в оборудвани помещения за задържане на служба „Военна полиция" при зачитане и защита на човешките права, регламентирани в Конституцията на Република България и в Конвенцията за правата на човека и основните свободи. Спрямо тях могат да се вземат мерки за лична сигурност, ако поведението им и целите на задържането налагат това. На задържаните лица не могат да се ограничават други права освен правото на свободно придвижване.

(5) При задържане директорът на служба „Военна полиция" и директорите на регионалните служби съобразно своята компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица издават писмена заповед за задържане.

Чл. 14. (1) Органите на служба „Военна полиция" могат да задържат лице извън посочените в чл. 11 лица до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи в случаите по чл. 13, ал. 1.

(2) За задържането органите на служба "Военна полиция" незабавно уведомяват органите на Министерството на вътрешните работи и им предават лицето в момента на пристигането им.

(3) При предаване на задържаното лице се извършва медицински преглед и се съставя протокол в два екземпляра за приемащия и предаващия, който съдържа:

1. собствено, бащино и фамилно име на съставителя и на органа на Министерството на вътрешните работи, приемащ задържаното лице, и техните длъжности;

2. дата и място на съставяне на протокола;

3. дата и място на задържането;

4. описание на обстоятелствата, при които е било задържано лицето;

5. собствено, бащино и фамилно име на задържаното лице, ЕГН, постоянен или настоящ адрес;

6. обясненията или възраженията на задържаното лице, ако е направило такива;

7. собствено, бащино и фамилно име на свидетелите (ако има такива), ЕГН, постоянен или настоящ адрес и техните писмени показания;

8. дата, място и час на пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи и предаване на задържаното лице;

9. подписите на органите по т. 1.

Чл. 15. (1) Органите на служба „Военна полиция" извършват личен обиск, както и претърсват личните вещи, багаж и превозни средства на:

1. задържани лица;

2. лица по чл. 11, заварени на място, където е извършено престъпление или нарушение на обществения ред, когато има данни или може да се направи обосновано предположение, че в тях се намират вещи, които са свързани с престъплението или нарушението;

3. лица по чл. 11, които носят или има данни, или може да се направи обосновано предположение, че носят или укриват опасни и забранени за притежаване предмети или вещи - предмет на извършено престъпление.

(2) Личен обиск може да се извърши само от лице, което принадлежи към пола на обискирания.

(3) За всички случаи на извършен личен обиск или на претърсване на вещи и превозни средства органът на служба „Военна полиция" съставя протокол. Протоколът се подписва от органа, от един свидетел и от съответното лице, на което се предоставя копие от него.

(4) За извършени проверки на лица, документи, багаж, товар и/или МПС при осъществяване и контрол на пропускателния режим и вътрешния ред в случаите по чл. 2, ал. 1, т. 4 протокол не се съставя, освен ако са налице

и обстоятелствата при проверката да се открият опасни и забранени за притежаване предмети или вещи - предмет на извършено престъпление, или ако лицето изрично поиска това.

Чл. 16. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да извършват проверки в обекти, съоръжения и помещения на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия без съгласието на лицата, които ползват, обитават или стопанисват съответния обект, съоръжение или помещение, или в тяхно отсъствие, когато:

1. следва да се предотврати непосредствено предстоящо или започнало престъпление или нарушение;

2. са налице данни, че в помещението се укрива лице, извършило престъпление или нарушение;

3. е необходимо оказване на неотложна помощ на лица, чиито живот, здраве или лична свобода се намират в опасност или са налице други случаи на крайна необходимост;

4. е налице друго законово основание.

Чл. 17. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да носят и като крайна мярка да използват служебно оръжие:

1. при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие;

2. при освобождаване на заложници и отвлечени лица;

3. при неизбежна отбрана;

4. след предупреждение при задържане на лице, извършващо или извършило престъпление от общ характер, ако то оказва съпротива или се опитва да избяга;

5. след предупреждение за предотвратяване бягство на лице, задържано по съответния ред за извършено престъпление от общ характер.

(2) При използване на оръжие органите на служба „Военна полиция” са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

Чл. 18. (1) Органите на служба „Военна полиция” могат да използват физическа сила и помощни средства при изпълнение на служебните си функции само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин при:

1. противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;

2. задържане на правонарушител, който не се подчинява или оказва съпротива на орган на служба „Военна полиция”;

3. конвоиране на лице или при опит да избяга, да посегне на своя живот или на живота на други лица;

4. оказване съдействие на други държавни органи или длъжностни лица, на които противозаконно се пречи да изпълняват задълженията си;

5. нападения срещу граждани или органи на служба „Военна полиция";

6. освобождаване на заложници;

7. нападения на сгради, помещения, съоръжения и транспортни средства;

8. изземване на незаконно заети имоти в управление на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на юридическите лица от Българската армия.

(2) Помощните средства са: белезници, каучукови, пластмасови, щурмови, електрошокови палки и прибори; химически вещества, утвърдени от министъра на здравеопазването; служебни кучета; халосни патрони, патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; устройства за отваряне на помещения, светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие; бронирани машини.

(3) При използването на физическа сила и помощни средства органите на служба „Военна полиция" са длъжни по възможност да пазят здравето и да вземат всички мерки за опазване живота на лицата, срещу които са насочени.

Чл. 19. (1) Държавните органи и организации, длъжностните лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие на органите на служба „Военна полиция" за изпълнение на функциите и правомощията им.

(2) Органите на служба „Военна полиция" могат да издават писмени и устни разпореждания до лицата по чл. 11, както и до други лица съобразно тяхната компетентност, когато това е необходимо за изпълнение на дейностите на службата и правомощията им. При необходимост разпорежданията могат да се издават чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят.

(3) Органите на служба „Военна полиция" могат да предупреждават устно или писмено лицата по чл. 11, за които има достатъчно данни да се предполага, че ще извършат престъпление или нарушение на обществения и войсковия ред, за отговорността, която се предвижда за извършването му.

Чл. 20. (1) Служба „Военна полиция” е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната - юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София – второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(2) Служба „Военна полиция” се ръководи от директор, който е пряк началник на целия личен състав на службата и е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(3) Директорът на служба „Военна полиция” планира, организира, ръководи, представлява, координира, контролира и отговаря за цялостната дейност на службата, осъществява методическо ръководство и контрол върху дейността на военнополицейските формирования в Българската армия и отчита дейността си пред министъра на отбраната. Той е орган по назначаването и работодател на цивилните служители в службата.

Чл. 21. (1) Длъжностите за военнослужещи в служба „Военна полиция” се определят в Класификатор на длъжностите на военнослужещите в служба „Военна полиция”, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(2) Въз основа на класификатора по ал. 1 по предложение на директора на служба „Военна полиция” министърът на отбраната утвърждава длъжностните разписания.

(3) Военнослужещите от служба „Военна полиция” могат да бъдат назначавани и да заемат длъжности, изискващи по-високо от притежаваното военно звание.

Чл. 22. (1) Организацията на дейността на служба „Военна полиция”, условията и редът за упражняване на правомощията на органите на служба „Военна полиция”, специфичните условия и ред за назначаване на длъжност, преназначаването и повишаването във военно звание и преминаването и изпълнението на военната служба и държавната служба в служба „Военна полиция”, както и изискванията към оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица се определят с правилника за прилагане на закона.

(2) Условията и редът за привличането и работата на служба „Военна полиция” с доброволни сътрудници се определят със заповед на министъра на отбраната.

Глава трета
ВОЕННОПОЛИЦЕЙСКИ ФОРМИРОВАНИЯ В БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

Чл. 23. (1) Военнополицейски формирования в Българската армия се създават с акт на министъра на отбраната.

(2) Личният състав на формированията по ал. 1 се състои от военнослужещи.

(3) Директорът на служба „Военна полиция" осъществява методическо ръководство и общ контрол върху дейността на военнополицейските формирования по ал. 1 лично или чрез оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 24. (1) При изпълнение на дейностите по чл. 2, ал. 3 военнослужещите от военнополицейските формирования в Българската армия:

1. извършват проверки на лица, документи, багаж, товари и моторни превозни средства;

2. издават устни разпореждания до военнослужещите и гражданите;

3. използват физическа сила и помощни средства при противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане, ако дейността им не може да бъде осъществена по друг начин;

4. носят и използват оръжие като крайна мярка при въоръжено нападение, заплаха с огнестрелно оръжие или неизбежна отбрана.

(2) Методическите указания по чл. 23, ал. 3 са задължителни за изпълнение от личния състав на военнополицейското формирование.

Глава четвърта
ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ С ДЪРЖАВНИ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИИ, СЛУЖБИ ЗА СИГУРНОСТ И СЛУЖБИ ЗА ОБЩЕСТВЕН РЕД

Чл. 25. (1) Военната полиция осъществява дейността си самостоятелно или във взаимодействие с другите държавни органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред.

(2) Организацията за взаимодействие между военната полиция и държавните органи, организации, служби за сигурност и служби за обществен

ред в страната се определя със съвместна заповед на министъра на отбраната и съответния министър или ръководител.

(3) Организацията на взаимодействието между прокуратурата на Република България и военната полиция се определя с инструкция на министъра на отбраната и главния прокурор.

(4) Взаимодействието на военната полиция с полицейските и военнополицейските структури на други държави, както и с международни органи и организации се осъществява съобразно разпоредбите на международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 26. (1) Взаимодействието на военната полиция с централните и териториалните структури на Министерството на вътрешните работи се осъществява чрез съвместни действия, обмен на информация и оказване на експертна и техническа помощ.

(2) Условията, редът и организацията на взаимодействието по ал. 1 се определят с инструкция на министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи, а общото ръководство и контролът на взаимодействието и координацията между служба „Военна полиция" и Министерството на вътрешните работи се осъществява от директора на служба „Военна полиция" и главния секретар на Министерството на вътрешните работи.

Глава пета
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 27. (1) Който без уважителни причини не се яви в служба „Военна полиция", след като е бил редовно призован, се наказва с глоба в размер 50 лв.

(2) При повторно неявяване без уважителни причини глобата е 100 лв.

Чл. 28. Който не изпълни писмено разпореждане на орган на служба „Военна полиция", направено в кръга на неговите правомощия, се наказва с глоба от 100 до 300 лв.

Чл. 29. Който противозаконно пречи на орган на служба „Военна полиция" да изпълнява правомощията си, се наказва с глоба от 100 до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 30. (1) Нарушенията по тази глава се установяват с актове,

които се съставят от оправомощени от директора на служба „Военна полиция” длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от директора на служба „Военна полиция” или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) Не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 100 лв. включително.

(5) Събраните средства от наложените глоби се внасят в приход на бюджета на Министерството на отбраната.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Специални мерки за сигурност” са съвкупност от дейности, мерки и изисквания, които се прилагат с цел осигуряване на реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия при и във връзка с възлагане на обществени поръчки. Те не са мерките и изискванията за защита на класифицирана информация, представляваща държавна тайна. Специалните мерки се прилагат при или във връзка с посещения или изпълнение на дейности в обекти, съоръжения, помещения, имоти или структурни звена на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия или при достъп до класифицирана информация, представляваща служебна тайна. Необходимостта от прилагането, конкретният им вид и обем се определят след извършване на предварително проучване, анализ и преценка за наличието и нивото на риск за всеки конкретен случай. Специалните мерки могат да включват: предоставяне, събиране, обработване и съхраняване на данни от и за конкретните физически и юридически лица, както и от и за лицата, които ги контролират пряко или косвено; изисквания, ограничения и проверки при влизане, излизане или престой на хора, багаж, имущество, товари и превозни средства; разрешителен или ограничителен режим при допускане на лица или предоставяне, ползване и съхраняване на класифицирана информация, представляваща служебна тайна.

2. „Военни превозни средства” са превозните средства на

Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, както и чуждестранни военни транспортни средства.

§ 2. Необходимостта от прилагането на специални мерки за сигурност, техният вид и обем и даване на становища за изпълнението им при обществени поръчки, възлагани от служба „Военна полиция”, се определя от служителя по сигурността на информацията на служба „Военна полиция”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. За неуредените с този закон въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

§ 4. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г. и бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г.) се правят следните изменения*:*

1. В чл. 13, ал. 3, т. 3 думите „от директора на служба „Военна полиция” по този закон” се заменят с „по този закон, Закона за военната полиция”.

2. Член 100 се изменя така:

„Чл. 100. (1) Служба „Военна информация” е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(2) Ръководителят на службата по ал. 1 се назначава от министъра на отбраната или по негово предложение по ред, определен с този закон и с правилника за прилагането му.

(3) Ръководителят на службата по ал. 1 е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната утвърждава етичен кодекс на служителите в службата по ал. 1.

(5) Организацията и дейността на службата по ал. 1, специфичните условия и ред за назначаване на личния състав и за изпълнение и прекратяване на службата в нея се определят с правилник, приет от Министерския съвет.”

3. Членове 102 - 104 се отменят.

4. Член 166 се изменя така:

„Чл. 166. (1) Ръководителят на служба „Военна информация” прекратява или предлага на министъра на отбраната прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба без предизвестие при:

1. неефективно изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие;

2. поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на етичния кодекс на служителите от службата.

(2) Редът за прекратяване на правоотношението по ал. 1 се определя с правилника по чл. 100, ал. 5.”

5. В чл. 290, ал. 3, думата „службите” се заменя със „службата”, а думите „на съответната служба” се заличават.

6. В чл. 327, ал. 6 думите „или представител на служба „Военна полиция” се заличават и се създава изречение второ:

„Представители на служба „Военна полиция” се включват в комисиите по предложение на директора на службата”.

7. В чл. 329 ал. 8 се отменя.

8. Членове 332 и 333 се отменят.

§ 5. В чл. 91в, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр.11, 31, 41, 46, 57, 64 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43, 69, 94 и 98 от 2008 г., бр. 27, 42, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г. и бр. 9 от 2011 г.) след думата „отбраната” се поставя запетая и се добавя „структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия”.

§ 6. В чл. 169 от Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр.74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г. и бр. 10 и 19 от 2011 г.) ал. 1 се изменя така:

„(1) Спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия и пътниците в тях, организираните групи от военнослужещи, както и техническото състояние на военните превозни средства се контролира и от служба „Военна полиция” към министъра на отбраната.”

§ 7. (1) В срок до девет месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет приема правилник за прилагането му.

(2) До приемането на правилника по ал. 1 се прилага Правилникът за структурата и организацията на дейността на служба „Военна полиция” (ДВ, бр. 59 от 2009 г.), доколкото не противоречи на този закон.

§ 8. Изпълнението на закона се възлага на министъра на отбраната и на директора на служба „Военна полиция”.

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник”.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на …… 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за военната полиция

С предлагания проект на Закон за военната полиция се цели усъвършенстване на нормативната уредба, регламентираща дейността на военната полиция, като част от политическите усилия и воля за реализация на резултатите от прегледа на структурата на силите и повишаване на приноса й в рамките на общата система за противодействие на престъпността, поддържане на реда и сигурността в страната. Със законопроекта се актуализират дейностите и правомощията на военната полиция, свързани с опазването на реда и сигурността в системата на Министерството на отбраната, като съответно се създават и укрепват съответните гаранции за защита на правата и законните интереси на цивилните служители, военнослужещите и гражданите.

Приетата с Решение на Народното събрание от 28 октомври 2010 г. Бяла книга за отбраната и въоръжените сили на Република България, представляваща дългосрочен план за развитието на въоръжените сили, предвижда разработването на Закон за военната полиция с цел законово регламентиране на функциите и правомощията на военната полиция и осъществяване на по-тясно взаимодействие с националната полиция.

Законопроектът урежда първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба според предмета или субектите в един или няколко института на правото или в техни подразделения. Обществените отношения, свързани с дейността на военната полиция, касаят както дейността на въоръжените сили по гарантиране на суверенитета, сигурността и независимостта на страната, така и дейностите на службата по противодействие на престъпността и поддържане на реда и сигурността в мирно и във военно време. Поради това тези обществени отношения се наслагват и същевременно имат съществени разлики от обществените отношения, уредени в Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, и от обществените отношения, уредени в Закона за Министерството на вътрешните работи. Разпоредбите, касаещи противодействието на престъпността и поддържането на реда и сигурността, не са в основния предмет на правна уредба в Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и регламентирането в него на дейностите и правомощията на военната полиция може да бъде само твърде общо, както е понастоящем. Предметът на законова уредба в Закона за Министерството на вътрешните работи също е твърде различен от обществените отношения, свързани с отбраната и въоръжените сили. В този смисъл и с цел изграждане на съответната адекватна нормативна уредба е необходимо да бъде приет отделен Закон за военната полиция, в който в необходимия обем и в съответствие с принципите на правовата държава да се регламентират дейността и правомощията й.

Според законопроекта военната полиция е част от въоръжените сили на Република България, специализирана за опазване на реда и сигурността в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия. Военната полиция е организирана в служба „Военна полиция" към министъра на отбраната и военнополицейските формирования в Българската армия.

Служба „Военна полиция" към министъра на отбраната е служба за обществен ред, специализирана в поддържането на реда и сигурността в системата на Министерството на отбраната. По същество тя е силова структура, като дейността и правомощията на органите й са свързани със съответните възможности при необходимост да бъде оказвано въздействие върху военнослужещи, цивилни служители и граждани. Това безспорно налага дейността и правомощията на военна полиция да са предмет на уредба в закон, дори и само във връзка с осигуряване на прогласените в Конституцията на Република България принципи за изграждане на правова държава, която се управлява съобразно законите на страната и в която са гарантирани и защитени животът, достойнството и правата на личността и се създават условия за свободно развитие на човека и гражданското общество (преамбюл, чл. 4, ал. 1 и 2). Разбира се, освен изложеното общо виждане следва да се имат предвид и конкретните разпоредби на чл. 30 от Конституцията, които императивно изискват условията, редът и случаите, в които гражданите могат да бъдат задържани, подлагани на оглед, обиск или друго посегателство върху личната им неприкосновеност, да бъдат изрично определени в закон. Това е още един аргумент в насока, че основните обществени отношения, свързани с дейността на военната полиция, следва да бъдат предмет на отделна законова регламентация.

Приемането на Закон за военната полиция ще направи прозрачни за обществото разпоредбите, свързани с дейността и правомощията на военната полиция. Дейността и правомощията на военната полиция не касаят само военнослужещи, а са насочени към цялостно обезпечаване на реда и сигурността във/на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, в който смисъл те касаят всички граждани. Приемането на Закон за военната полиция ще позволи разпоредбите му безпроблемно и ефективно да станат достояние на обществото, без да бъдат „укривани" в други нормативни актове, което ще осигури съответната публичност и съответно допълнително ще гарантира възможностите на гражданите за защита от евентуална незаконосъобразна намеса в личната им неприкосновеност. В изпълнение на Закона за защита на класифицираната информация при проучванията за издаване на разрешения за достъп до класифицирана информация на служителите на военната полиция се извършва проучване, както и на членовете на техните семейства, което налага осъществяване на отношения с граждански лица. Подобни отношения възникват и при обществени поръчки, налагащи специални мерки за сигурност – въвеждане на ограничителен или разрешителен режим относно кандидатите и изпълнителите, при допускането на външни лица до сградите на Министерството на отбраната и при посещение на граждани в поделения.

Ежегодно органите на военната полиция осъществяват правомощията си по тези дейности към около 53 000 граждански лица.

Основните положения в проекта на Закон за военната полиция са:

1. Регламентиране правомощията на военната полиция, свързани с опазването на реда и сигурността във/на Министерството на обраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия. С оглед подобряване ефективността и ефикасността на военната полиция се предвижда регламентиране на правомощията по отношение на лицата, включително по отношение на граждани, извършили нарушение или престъпление на територията на военни обекти и съоръжения, които с действия или бездействия застрашават или увреждат реда и сигурността при влизане, излизане или пребиваване във военни обекти.

2. Създаване на военнополицейски формирования към Българската армия. Военнополицейските формирования в Българската армия са част от Българската армия, които ще изпълняват отделни военнополицейски функции, като контролна и охранителна дейност в гарнизоните и местата за разполагане извън тях, контрол за спазването на войсковия ред и военната дисциплина от военнослужещите, охрана, контрол на достъпа и пропускателен режим, съпровождане и контрол върху използването на военни превозни средства. Военнополицейски формирования в Българската армия ще се създават с акт на министъра на отбраната.

3. Създаване на необходимите условия за взаимодействие на военната полиция с държавните органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред. Законопроектът полага основите за организация на необходимото взаимодействие съобразно компетентността на различните структури. Изрично е предвидено, че военната полиция може да изпълнява съвместно или във взаимодействие с Министерството на вътрешните работи задачи по охрана на обекти, разкриване, предотвратяване и пресичане на терористични актове, разпространяване на оръжия за масово унищожаване и незаконен трафик на оръжие, задържане на извършители на престъпления от общ характер и освобождаване на заложници.

Приемането на Закона за военната полиция ще доведе до: подобряване ефективността и ефикасността на военната полиция; намаляване степента на риска за реда и сигурността във въоръжените сили; повишаване приноса на военната полиция в общата система за противодействие на престъпността и поддържане на реда и сигурността в страната; подобряване на координацията и взаимодействието с другите служби за сигурност и обществен ред.

Понастоящем служба „Военна полиция” извършва контрол на охранителната дейност и пропускателния режим в над 850 войскови поделения, обекти и райони на територията на страната, като контактува ежедневно с 21 частни охранителни дружества, сключили договори с Министерството на отбраната. Ежегодно служба „Военна полиция” осигурява охрана и ескортиране на около 40 български и чуждестранни военни делегации и инспекции на

територията на страната, включително по време на посещения на национални обекти и райони. Обезпечаването на сигурността на членовете на делегациите кореспондира с непосредственото взаимодействие със съответните граждански (частни и държавни) обществени структури и организации. В процеса на военнополицейското осигуряване на войскови учения с участие на чуждестранни подразделения ежегодно служба „Военна полиция" осигурява охраната и контролно-пропускателния режим средно на 10-12 международни военни учения на територията на страната, като си взаимодейства в изпълнение на правомощията си с граждански транспортни фирми, сключили договори с чуждестранните контингенти; местните органи на държавната власт; органи на Агенция „Пътна инфраструктура" и БДЖ; териториалните структури на Държавна агенция „Национална сигурност" и на МВР (ГЗ; СППЗ; ОП; Граничната полиция); Агенция „Митници"; „Морска администрация" – МТИТС, служба „РВД" – МТИТС. За 2010 г. служба „Военна полиция" е осигурила самостоятелно охраната и ескорта на 892 транспорта, от които 102 на чужди войски (от НАТО и от „KFOR"), преминаващи и пребиваващи на територията на страната.

Военната полиция осъществява и дейности и задачи като: оперативно-издирвателна дейност, антитеристична дейност; дейност по предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления от общ характер; информационна дейност; охранителна и контролна дейност и други, както и правомощия, свързани с тях, които досега са само фрагментарно уредени в Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и са доразвивани в правилник. С проекта на Закон за военната полиция се предвижда и осъвременяване на дейността и правомощията на военната полиция с цел най-ефективно и ефикасно използване на ресурсите й.

Създават се необходимите условия за взаимодействие на военната полиция с държавните органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред. Законопроектът поставя основите за организация на необходимото взаимодействие съобразно компетентността на различните структури. Изрично е предвидено, че военната полиция може да изпълнява съвместно или във взаимодействие с Министерството на вътрешните работи задачи по охрана на обекти, разкриване, предотвратяване и пресичане на терористични актове, разпространяване на оръжия за масово унищожаване и незаконен трафик на оръжие, задържане на извършители на престъпления от общ характер и освобождаване на заложници. Участието на военна полиция със свои сили и средства при защита на населението при настъпили природни бедствия, аварии или катастрофи налага осъществяването на взаимодействие със структури от всички държавни ведомства. Ежегодно от служба „Военна полиция" се осигурява охраната на около 70 масови мероприятия с участие на военнослужещи и граждански лица - национални и официални празници, спортни срещи и прояви, културни мероприятия, международни конференции, хуманитарни мероприятия, изложби и композиции на Националния военноисторически музей, концерти на военни духови оркестри на страните от НАТО, като се осъществява взаимодействие на различни нива със съответните граждански институции. Участието на контингенти на Българската армия в

мисии и операции зад граница налага осъществяването на взаимодействие от служба „Военна полиция” с дирекция „Сигурност и защита” на летищата в София и Пловдив; Граничната и Охранителната полиция, Агенция „Митници” и Националната служба за охрана. Ежегодно се извършват между 3 и 4 ротации на контингенти.

Няма правни пречки за приемането на самостоятелен Закон за военната полиция. Подобен подход не е изключение и е познат в редица страни - членки на НАТО и на Европейския съюз. В Европа самостоятелни закони регламентират дейността на военната полиция - в Чехия, Словакия, Франция, Италия, Холандия, Полша и Швейцария. Практическият опит на тези държави дава основания да се очаква, че приемането на Закона за военната полиция ще има положително отражение върху подготовката и участието на български контингенти в мисии и операции на НАТО и Европейския съюз извън границите на страната.

Предвид гореизложеното Министерският съвет счита, че дейността на службите за сигурност и службите за обществен ред следва да бъде предмет на изрична законова уредба, която ясно да очертае границите на дейността и правомощията им. Това е целта на Закона за военната полиция.

Предложеният проект на Закон за военната полиция няма да доведе до пряко или косвено ангажиране на допълнителни финансови средства по бюджета на Министерството на отбраната.

Необходимостта от увеличаване обема на законовата регламентация на военната полиция и от регламентирането в закон на новите положения в правната й уредба не може и не е целесъобразно да се извърши в действащия Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, поради което се налага приемането на Закон за военната полиция.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)